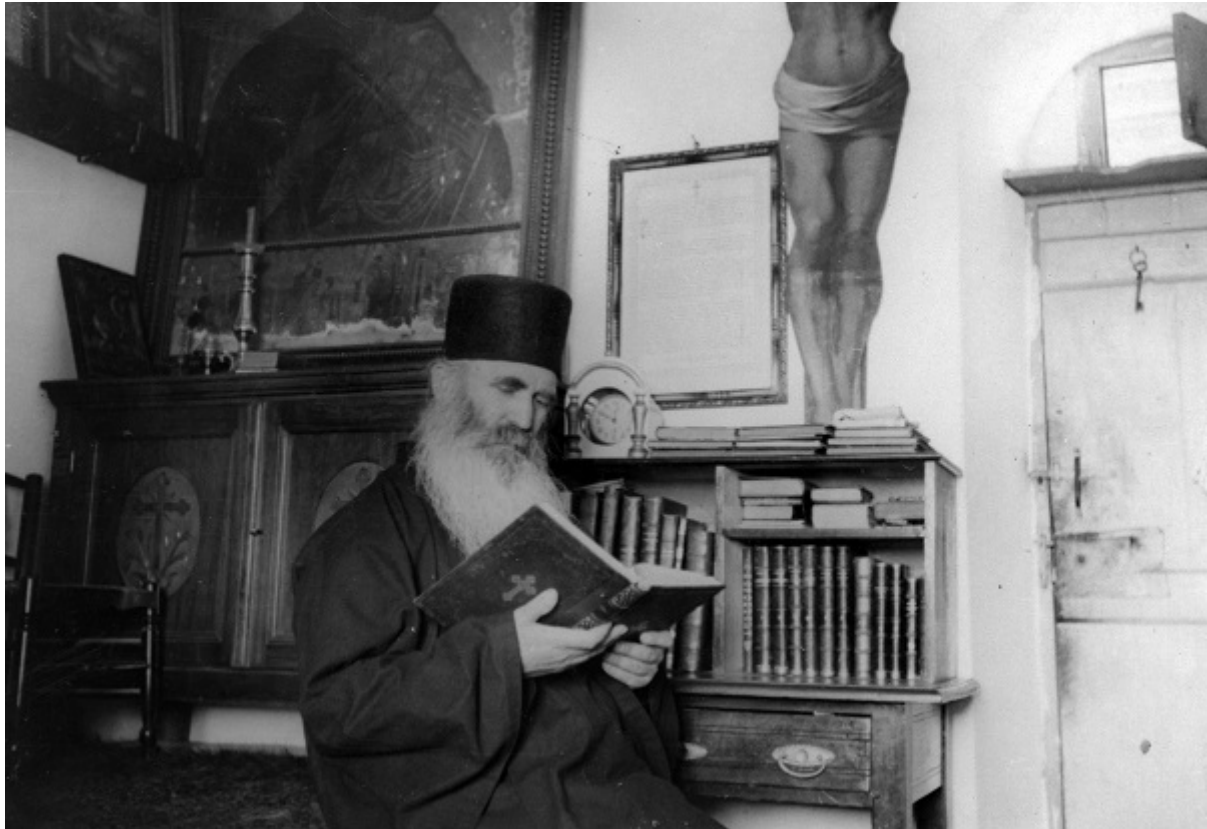

Ο άγιος γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ως πνευματικός πατήρ και ανάδοχος ψυχών (αρχιμανδρίτης π. Τύχων Ανδρέου, δρ. Θεολογίας)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

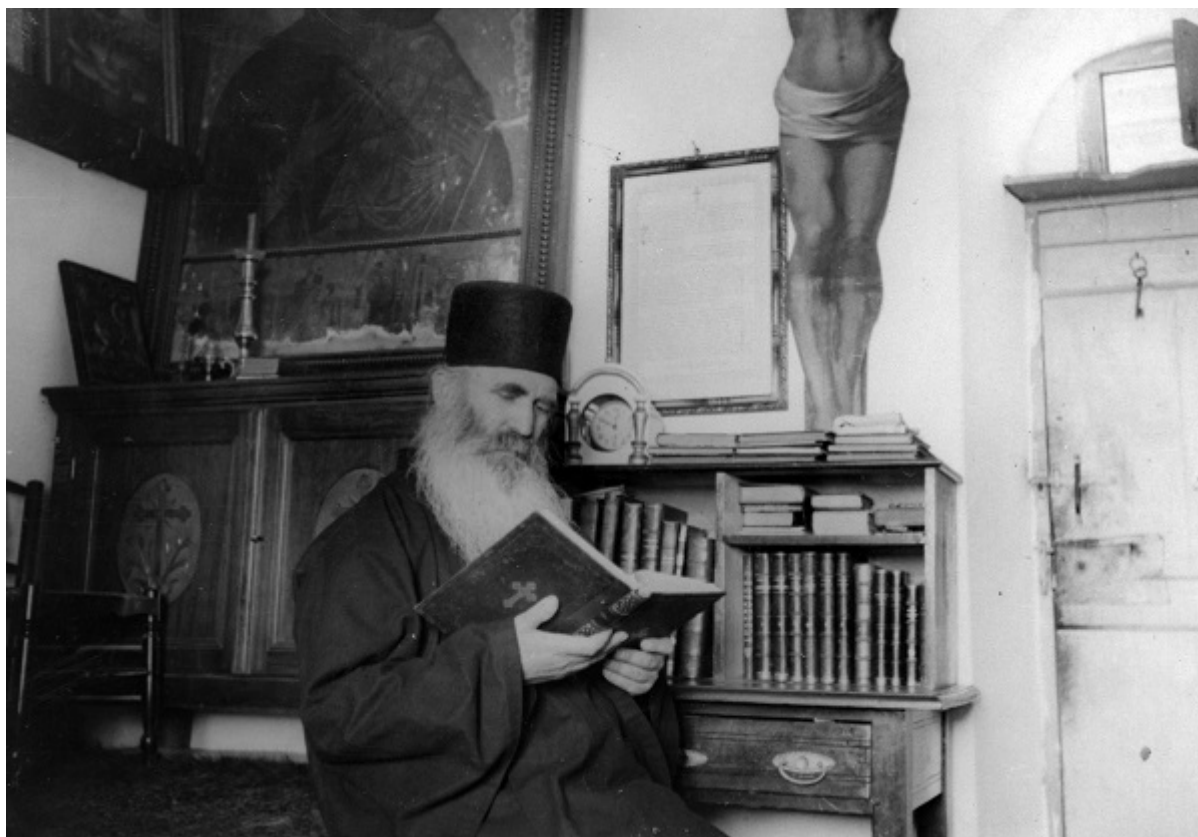

Μέσα στην Εκκλησία μας πατέρες πνευματικοί ανεδείχθησαν εκείνα τα χαρισματούχα πρόσωπα τα οποία έλαβαν το Άγιο Πνεύμα αφού πρώτα εκαθάρισαν οι ίδιοι την καρδιά τους και κατόπιν ανέλαβαν πνευματικά ψυχές ανθρώπων. Όπως πολύ εύστοχα αναφέρει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: “Καθαρθήναι δεί πρώτον, είτα καθάραι· σοφισθήναι και ούτω σοφίσαι· γενέσθαι φως και φωτίσαι· εγγίσαι Θεώ και προσαγαγείν άλλους· αγιασθήναι και αγιάσαι, χειραγωγήσαι μετά χειρών, συμβουλεύσαι μετά συνέσεως”. (PG 35, 480 B).

Ένας τέτοιος χαρισματούχος γέροντας και πνευματικός πατήρ ανεδείχθη ο όσιος γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, ο νέος βλαστός της αγιοτόκου Πάρου. Ως γνήσιος φορέας του Αγίου Πνεύματος ανέλαβε υπό την καθοδήγησή του χιλιάδες

πνευματικά τέκνα, τα οποία προσέτρεχαν κάτω από το αγιασμένο του πετραχήλι. Η Πάρος αναδείχτηκε πνευματικό φυτώριο όπου οι πιστοί έσπευδαν να συναντήσουν τον «άγιο γέροντα», όπως τον αποκαλούσαν.

Εν συνεχεία μέσα από τα ίδια τα γραπτά του αγίου γέροντος Φιλοθέου θα εντρυφήσουμε και θα δούμε πώς κατέστη ο ίδιος πνευματικός πατέρας και ανάδοχος ψυχών αλλά περισσότερο πως καθοδηγούσε και νουθετούσε τα τέκνα τα οποία ο Θεός του έδωσε.

Γράφει ο όσιος Φιλόθεος σε μια επιστολή του, όσον αφορά τον εξομολογούμενο αλλά και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που πρέπει να διέπουν τον πνευματικό πατέρα: «δεν ωφελεί τον ασθενή να γνωρίζει μόνο την ασθένειά του και κατόπιν να μην θέλει να πάει στον γιατρό να πάρει οδηγίες και φάρμακα. Έτσι και με τον αμαρτωλό. Δεν τον ωφελεί αν αισθάνεται μόνο ότι είναι αμαρτωλός. Πρέπει και αυτός να πάει στον πνευματικό γιατρό, να ομολογήσει τις αμαρτίες του και να λάβει τα κατάλληλα φάρμακα. Πριν πας, αγαπητέ μου, στον πνευματικό, θα σου δώσω μια οδηγία. Να κλειστείς σε ένα δωμάτιο, σε ένα ήσυχο μέρος και να σκεφτείς καλά τον εαυτό σου και τις αμαρτίες σου, τί δεν έκανες από αυτά που ορίζει η αγάπη του Θεού, πόσο αγαπάς και πόσο δεν αγαπάς το Θεό και τους ανθρώπους. Ίσως είναι καλό να σημειώσεις τα αμαρτήματά σου και κατόπιν να εξετάσεις ποιός είναι καλός πνευματικός ιατρός, έμπειρος, σοφός, διακριτικός, επειδή πρέπει να μην πηγαίνουμε σε οποιοδήποτε πνευματικό, αλλά να βρίσκουμε

τον καλύτερο. Βέβαια η Χάρη του Θεού δίνει σε όλους που μετανοούν τη συγχώρηση, χρειάζεται όμως για να φέρουμε καρπούς μετανοίας, και η ανθρώπινη συμβολή. Πάντως πρέπει αν παραδεχτούμε ότι, όπως πολλοί γιατροί, ανεπιστήμονες, αμαθείς, απρόσεκτοι, πολλούς αρρώστους πριν την ώρα τους, τους έστειλαν στο θάνατο, έτσι και πολλοί πνευματικοί πολλές φορές πολλούς κατέστρεψαν πνευματικά, άλλοι με την πολύ συγκατάβαση και επιείκεια και άλλοι με την πολύ αυστηρότητα και αδιακρίσία.

Γι' αυτό ο πνευματικός πρέπει να είναι γνώστης της πνευματικής επιστήμης του, σοφός, διακριτικός, έμπειρος, συνετός, να έχει Πνεύμα Άγιο, για να τον οδηγεί πώς να οικονομεί και να θεραπεύει τις ψυχές των αμαρτωλών. Προπαντός πρέπει να έχει αγάπη και στοργή για τους εξομολογούμενους, όπως μια φιλόστοργη μητέρα στα παιδιά της. Έτσι παραγγέλλει ο Κύριος στο βιβλίο των Αριθμών: «Πάρε αυτούς τους ανθρώπους στην αγκαλιά σου όπως η μάνα παίρνει στην αγκαλιά της το νήπιο που θηλάζει» (Αριθμ. 11,12). Έτσι αγαπούσε και ο Απόστολος Παύλος τα πνευματικά του παιδιά, όπως φαίνεται από την επιστολή του προς Θεσσαλονικείς: «Ήμασταν ήπιοι και στοργικοί μαζί σας, όπως η μάνα που περιθάλλει τα παιδιά της • τόσο πολύ σας αγαπήσαμε και σας νοιαζόμασταν, ώστε ήμασταν έτοιμοι να σας δώσουμε όχι μόνο το Ευαγγέλιο του Θεού, αλλά και την ίδια μας τη ζωή» (Α΄ Θεσσ. 2, 7 - 8).

Τέτοιοι πνευματικοί σήμερα - το λέω γιατί γύρισα σε πολλά μέρη στην Ελλάδα και στο εξωτερικό - είναι σπάνιοι. Τι είναι τούτο, οργή Θεού ή εγκατάλειψη, δε γνωρίζω. Γι' αυτό σας παρακαλώ όλοι να υψώσουμε ικετευτικά τα χέρια μας στον Πανάγαθο Θεό και να Τον παρακαλέσουμε να στείλει εργάτες για το θερισμό του • διότι ο θερισμός είναι πολύς και οι εργάτες δυσεύρετοι. Καλό και αναγκαίο είναι το κήρυγμα, αλλά πιο πολύ χρειάζονται οι ενάρετοι και διακριτικοί πνευματικοί. Ο πνευματικός θα μας δώσει οδηγίες και φάρμακα για να προφυλάξει και να θεραπεύσει την ψυχή, και θα μας ενώσει, εφόσον το θέλουμε, με το Θεό. Ωστόσο, όποιος θέλει πραγματικά, μπορεί αν αναζητήσει και να βρει έναν καλό πνευματικό και, με τη βοήθεια του, να βρει το δρόμο της μετανοίας και της Ανάστασης.